

<http://artnodes.uoc.edu>

## EDITORIAL

## Educar, transformar, conèixer...

Amb el temps, des d'*Artnodes* ens hem adonat que la particular aproximació a les arts que s'ha anat configurant, després d'anys dedicats a publicar textos sobre pràctiques, històries i teories d'art, ciència, tecnologia i societat, no és pas exclusiva d'aquestes disciplines. Més aviat, la perspectiva resultant de l'encontre amb aquest grup de pràctiques ha acabat transformant la mirada sobre el conjunt de la nostra cultura actual i passada. I si això ha estat així, en bona mesura és perquè hem hagut d'afrontar reptes de tot tipus, sovint no pas específics d'aquestes pràctiques, però sí prou significatius, que ens impulsen a replantejar-nos els camins epistemològics, ontològics, metodològics, ètics i polítics de l'estudi i la pràctica de les arts.

A aquestes alçades, per a tots és evident que tant les noves pràctiques artístiques com les noves mirades sobre aquestes pràctiques incideixen en l'ecosistema cultural, ja que deixen la seva petjada transformadora, en major o menor grau, i provoquen canvis en la cadena de valor de les arts. Tanmateix, aquests canvis necessiten, alhora, l'anàlisi i la reflexió de tots els implicats, i el punt de partida passa per comprendre quins són els agents que intervenen en cada pas, què fan, com funcionen, per a què, per a qui, quan i de quina manera, posant en relleu el que compta i el que no en el mencionat ecosistema cultural que ens embolcalla.

És en aquest context que una aproximació a les relacions entre l'art i l'educació ens sembla fonamental en el marc de les transformacions actuals de la nostra societat i la nostra cultura, on la imatge del que és i el que no és o forma part d'allò que en diem *conèixer* es troba en plena transformació. Quan parlem de l'educació de les arts, o fins i tot de les arts en l'educació, el que hi ha en joc no és solament el futur de la professió i la recepció de les arts, sinó també una determinada manera d'aproximar-nos al coneixement, una imatge del coneixement. Perquè, de quina mena de coneixement estem parlant? Holístic?, inclusiu?, postcolonial?, ecològic i sostenible?, situat?, amb perspectiva de gènere?, disciplinari?, interdisciplinari?, transdisciplinari?, adisciplinari?, significatiu?, encarnat?, basat en la pròpia experiència transformadora? I no parlem sols de continguts, sinó sobretot de formes... I de quina manera repercuteix, això, directament o indirectament, en les arts?

L'educació, des de l'edat més primerenca fins a la formació continuada de la gent gran, és un dels espais fonamentals de configuració dels processos de subjectivitat que ens aboquen a establir relacions amb nosaltres mateixos, el altres, la natura, el món i l'univers sencer. L'educació és on l'entramat ètic, ontològic i epistemològic pren forma a cada racó, amb cada petita decisió que desplega tota una matriu de relacions possibles i impossibles que es belluguen alhora. Parlar de l'educació de les arts i amb les arts és parlar, doncs, tant del futur de les arts com de què vol dir conèixer i de quina relació volem establir amb allò que anomenem *coneixement*. Des de la nostra revista volem contribuir a plantejar-nos aquests reptes i solucions en la relació entre les arts i l'educació, mentre continuem donant espai a les relacions entre art, ciència, tecnologia i societat. És per això que us convidem a gaudir dels diferents articles que configuren el present volum.

Pau Alsina

Professor dels Estudis d'Arts i Humanitats de la UOC

Director d'*Artnodes*<http://journals.uoc.edu/ojs/index.php/artnodes/article/view/n17-editorial/n17-editorial-pdf-ca><http://dx.doi.org/10.7238/a.v0i17.2578>